

Γιατί ψήφος στην ANΤΑΡΣΥΑ

Άρθρο του Άγγελου Χάγιου, στελέχους του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, υποψήφιου ευρωβουλευτή με την ANΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία, στην Εφημερίδα των Συντακτών

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, η μάχη για το «ψωμί», για μια αξιοβίωτη ζωή, συνδέεται με τον αγώνα ενάντια στον πόλεμο, τον ολοκληρωτισμό, την καταστροφή του περιβάλλοντος, ενάντια στην αστική κυριαρχία, ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτικό καπιταλισμό.

Σε μια εποχή όπου τα τύμπανα πολέμου ηχούν όλο και πιο κοντά και η συνασπισμένη ισχύς των αστικών τάξεων της Ευρώπης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κλιμακώνει τον κοινωνικό πόλεμο σε βάρος εργατικών, κοινωνικών, δημοκρατικών δικαιωμάτων, με νέα προγράμματα σταθερότητας, οι μεσοβέζικες λύσεις τελειώνουν. Όσοι μιλούν στο όνομα του λαού και της Αριστεράς, βρίσκονται μπροστά σε αδυσώπητο δίλημμα.

Είτε θα ενισχύσουν την **αντιπολεμική, διεθνιστική, αντιιμπεριαλιστική πολιτική και πάλη** ενάντια στην καταστροφή που εξαπολύει ο κόσμος του κεφαλαίου (Ουκρανία, Γάζα κ.λπ.), ενάντια στις αστικές κυβερνήσεις νεοφιλελεύθερης, σοσιαλδημοκρατικής ή ακροδεξιής κοπής που διακηρύσσουν μετάβαση σε «οικονομία πολέμου». Για να μη γίνουν οι νέοι/ες και οι εργάτες/τριες κρέας για τα κανόνια σε μια ανείπωτη αλληλοσφαγή.

Είτε θα τοποθετούνται **στα λόγια αντιπολεμικά αλλά στην πράξη** θα γλιστρούν όλο και περισσότερο στην αποδοχή ή στην υπόκλιση στα κίβδηλα «εθνικοπατριωτικά» ή «ευρωπαϊκά» καλέσματα, όπου το **ΝΑΤΟ βαφτίζεται «ιερή αμυντική συμμαχία», ενώ μαζί με την Ε.Ε. κλιμακώνουν τον πόλεμο.**

Είτε θα δώσουν μάχη για το ψωμί, τα δημόσια αγαθά, την επιβίωση του πλανήτη και τις ελευθερίες και τα δικαιώματα ενάντια στην επίθεση που εξαπολύουν κεφάλαιο-κυβερνήσεις με στρατηγείο την Ε.Ε.

Είτε θα υποταχτούν στη «σιδερένια φτέρνα» και **στο μικρότερο κακό που φέρνει πάντα το μεγαλύτερο.**

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** κάνει την πρώτη επιλογή

Σε αυτή την ιστορική καμπή, η πολιτική «σταθερότητας» που επιδιώκουν οι αστικές τάξεις της Ε.Ε., απαιτεί **εξαφάνιση ή «εξημέρωση» της Αριστεράς**. Επιδιώκουν να εκμηδενιστούν προληπτικά οι δυνατότητες για αμφισβήτηση και ανατροπή της κοινωνικής λεηλασίας, της συντριβής της προοπτικής αξιοπρεπούς ζωής για την εργατική τάξη και ειδικά τη νεολαία.

Το ερώτημα είναι ποια στάση θα κρατήσει η Αριστερά; Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** μάχεται για μια Αριστερά ανεξάρτητη από την αστική πολιτική, για μια **Αριστερά αντικαπιταλιστική, επαναστατική, νέας κομμουνιστικής προοπτικής**. Μια Αριστερά που δεν φοβάται αλλά αναζητά συνειδητά «συμμαχία» με τις τάξεις ρήξης και ανατροπής, που αναδεικνύονται σε στροφές της ταξικής πάλης.

Η άλλη επιλογή είναι μια Αριστερά που θα λειτουργεί ως **ανεκτό ανάχωμα της κοινωνικής διαμαρτυρίας** σε «ήρεμες» περιόδους και ως **σταθεροποιητικός παράγοντας στις στιγμές κρίσης**

της αστικής πολιτικής, έως ότου πεταχτεί στο καλάθι των αχρήστων κάποια στιγμή ως στυμμένη λεμονόκουπα.

Γι' αυτόν τον λόγο, όταν το **ΚΚΕ** περιμαζεύει διάφορα ρετάλια ακόμη και του εθνικιστικού χώρου, αναπαράγοντας προσφυγοφοβία, Μακεδονομαχίες και «ανένδοτο» κατά των αστικών τάξεων... Βόρειας Μακεδονίας και Αλβανίας, τότε αποπλίζει ιδεολογικά τον «λαό της Αριστεράς». Αλλά και το ΜΕΡΑ25 με την αυταπάτη μιας δήθεν φιλειρηνικής Ευρωπαϊκής Ένωσης, που θα προκύψει αν τους «ενοχλήσουμε, ρεαλιστικά» υπονομεύει τον αντιΕ.Ε. αγώνα.

Είναι καταστροφική και αδιέξοδη η επιλογή των πολιτικών δυνάμεων αυτών (με όλες τις διαφορές τους), που αναπαράγουν τη συστημική κινδυνολογία για την «καταστροφή» που συνιστά η ρήξη και η έξοδος από την Ε.Ε., αντί να αναδεικνύουν τις καταστροφικές συνέπειες της υποταγής και της συνέχισης της παραμονής σε αυτήν.

Το 2015 και η στάση απέναντι σε εκείνη τη ρωγμή στη λαϊκή συνείδηση απέναντι στην Ε.Ε. έδειξε με σαφήνεια τα όρια μεταξύ αυτών των δύο γραμμών. Από τη μια, ήταν η συμμετοχή του ΚΚΕ στη διαδικασία όλων των πολιτικών δυνάμεων **να στηρίξουν την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ στη μετατροπή του ΟΧΙ σε ΝΑΙ**, αφού πριν το άφησε αστήρικτο, με τη **γραμμή της αποχής**. Από την άλλη, ήταν η **αντικαπιταλιστική Αριστερά**, που έθεσε ως στόχο την ανατροπή της ευρωμνημονιακής σφαγής στην πράξη, με το **τριπλό ΟΧΙ σε Ε.Ε., κυβέρνηση, αλλά και σε συναίνεση στη «σταθερότητα»**.

Το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών μπορεί να αποτελέσει τόσο ένα επικίνδυνο μήνυμα για τους κυρίαρχους όσο και ένα ενθαρρυντικό σινιάλο ελπίδας για το κίνημα και την αντικαπιταλιστική Αριστερά της ανατροπής

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, η μάχη για το «ψωμί», για μια αξιοβίωτη ζωή, συνδέεται με τον αγώνα ενάντια στον **πόλεμο, τον ολοκληρωτισμό, την καταστροφή του περιβάλλοντος**, ενάντια στην αστική κυριαρχία, ενάντια στον σύγχρονο **ολοκληρωτικό καπιταλισμό**. Στις συνθήκες αυτές, είναι εκατό φορές πιο αναγκαίες -αλλά και δυνατές- οι εργατικές κοινωνικές επαναστάσεις, που θα στοχεύουν «να τα αλλάξουν όλα». Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, στη νίκη ακριβώς μιας τέτοιας προοπτικής επιχειρεί να συμβάλει. Για το κύριο ζητούμενο της εποχής μας, την **ανασυγκρότηση της επαναστατικής και απελευθερωτικής, σύγχρονα κομμουνιστικής στρατηγικής**. Και μετά τις εκλογές θα είμαστε εδώ. Με τη δυναμική εξέλιξη της **Πρωτοβουλίας για ένα νέο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα** στο άμεσο διάστημα.

Έχουμε επίγνωση των αδυναμιών μας, ως **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, να αναδείξουμε με ισχυρό συσχετισμό τα παραπάνω κρίσιμα πολιτικά ζητούμενα. Η συγκρότηση πολιτικού ρεύματος απειθαρχίας και ρήξης με σαφή στόχο την **έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση** αποτελεί επείγουσα προτεραιότητα. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αυτή τη βάση πρόβαλε και προβάλλει την ανάγκη ενός **ευρύτερου αντικαπιταλιστικού, κοινωνικοπολιτικού μετώπου, με άρνηση πολιτικής δορυφοροποίησης** γύρω από ηττημένες πολιτικές, που ακυρώνουν την Αριστερά.

Το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών μπορεί να αποτελέσει τόσο ένα **επικίνδυνο μήνυμα** για τους κυρίαρχους όσο και ένα **ενθαρρυντικό σινιάλο ελπίδας για το κίνημα και την αντικαπιταλιστική Αριστερά της ανατροπής**.

Γι' αυτό καλούμε αταλάντευτα στην υπερψήφιση του ψηφοδελτίου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία.

Πηγή: [efsyn.gr](https://www.efsyn.gr)